

Justitsministeriet har derfor indsat en afslagsgrund svarende til artikel 13, stk. 1, litra e, i forslaget til § 13 f, nr. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, samt bemærkningerne hertil. Udstedelsesstaten skal dog høres, inden der meddeles afslag efter bestemmelsen, med henblik på, at bevissikringskendelsen kan bekræftes af en dommer, domstol eller offentlig anklager, jf. forslaget til § 13 i, samt bemærkningerne hertil.

3.2.6. Dobbelt retsforfølgning (*ne bis in idem*)

Det følger af artikel 13, stk. 1, litra a, i forslaget til rammeafgørelse, at fuldbyrdelse kan afslås, hvis dette vil være i strid med princippet om forbud mod dobbelt retsforfølgning (*ne bis in idem*). Princippet er ikke nærmere defineret i rammeafgørelsen, og de nærmere betingelser må derfor fastlægges i national ret.

Princippet om forbud mod dobbelt retsforfølgning er et grundlæggende princip i dansk strafferet og indebærer i hovedtræk, at ingen i en straffesag på ny må kunne stilles for en domstol eller dømmes for en lovovertrædelse, for hvilken den pågældende allerede er blevet endeligt frikendt eller domfældt, medmindre sagen kan genoptages, fordi der foreligger bevis for nye eller nyopdagede kendsgerninger, eller såfremt der i den tidligere rettergang er begået en grundlæggende fejl, som kunne påvirke sagens udfald. For så vidt angår sager, hvor der er afsagt en straffedom i udlandet for den samme handling, som påtænkes retsfulgt her i landet, fremgår princippet af straffelovens § 10 a.

I forbindelse med ratifikationen af retshjælpskonventionen fra 1959 tog Danmark forbehold for at kunne afslå retshjælpsanmodninger, hvis der i Danmark eller i et tredjeland er indledt retsforfølgning vedrørende de forhold, som anmodningen omhandler, og den pågældende i Danmark eller i et tredjeland er blevet endeligt dømt eller frifundet for de forhold, som anmodningen omhandler, eller hvis myndighederne i Danmark eller i et tredjeland har besluttet at opgive eller afbryde retsforfølgningen.

Ved gennemførelsen af de tilsvarende bestemmelser om dobbelt retsforfølgning i indefrysingsrammeafgørelsen er der skelnet mellem, om den pågældende tidligere er blevet dømt for forholdet her i landet, i en anden medlemsstat eller i en stat uden for Den Europæiske Union. Hvis en beslaglæggelseskendelse vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for her i landet eller i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten, skal fuldbyrdelsen således afslås efter den gældende bestemmelse i § 7, stk. 2, hvorimod fuldbyrdelsen kan afslås, hvis den pågældende er dømt eller frifundet for forholdet i en stat

uden for Den Europæiske Union, jf. § 8. Denne sondring er i overensstemmelse med rammeafgørelsen af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre mv., som er gennemført ved udleveringslovens bestemmelser om udlevering af mistænkte til retsforfølgning i stater i Den Europæiske Union. Der er således parallelitet mellem de to regelsæt.

Forslaget til § 13 g i loven, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil, følger samme model som de ovenfor refererede bestemmelser om dobbelt retsforfølgning.

I § 13 g, stk. 1, foreslås det således, at afslag på fuldbyrdelse gøres obligatorisk, hvis bevissikringskendelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for her i landet eller i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten. I sidstnævnte tilfælde kan fuldbyrdelse dog kun afslås, hvis dommen er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domsstaten. Fuldbyrdelsen vil således ikke kunne afslås under henvisning til, at den pågældende allerede er dømt, hvis der på grund af myndighedernes passivitet i domsstaten ikke tages sædvanlige skridt med henblik på fuldbyrdelse af dommen. Skyldes passiviteten den almindelige sagsbehandlingstid i domsstaten, vil fuldbyrdelsen af bevissikringskendelsen derimod kunne afslås.

Det foreslås tillige, at fuldbyrdelse skal afslås, hvis tiltale er frafaldet her i landet, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

Efter forslaget til § 13 g, stk. 2, kan fuldbyrdelse afslås, hvis den pågældende er dømt eller frifundet for handlingen i en stat uden for Den Europæiske Union. Det forudsættes, at en anmodning om fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse afslås, hvis fuldbyrdelsen vil være i strid med princippet om *ne bis in idem*. Hvis den pågældende er dømt, kan fuldbyrdelse også i disse sager kun afslås, hvis den tidligere dom er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domsstaten, jf. bemærkningerne herom ovenfor. Bestemmelsen medfører, at en anmodning om beslaglæggelse vil kunne afslås, hvis den, som efterforskningen vedrører, f.eks. allerede er frifundet i Island for det samme forhold.

Med forslaget til § 13 g, stk. 3, kan fuldbyrdelse endvidere afslås, hvis påtale er endeligt opgivet her i landet. Det er ikke givet, at en anmodning om fuldbyrdelse skal afslås, alene fordi der foreligger en påtaleopgivelse. De hensyn, der kan begrunde en sådan afslagsgrund, gør sig f.eks. ikke gældende, hvis påtaleopgivelse er meddelt, fordi handlingen ikke kan rets-